

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 17 juli 2009 in zaak nr. 09/24274 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 juli 2009 is . (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 juli 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 juli 2009, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de tweede grief klaagt de vreemdeling, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang, dat de rechtbank ten onrechte tot het oordeel is gekomen dat niet onvoldoende voortvarend is gehandeld, nu de staatssecretaris met het oog op voldoende voortvarend handelen voor de weekenden geen bijzondere voorzieningen heeft hoeven treffen.

2.1.1. De vreemdeling is op zaterdag 4 juli 2009 in bewaring gesteld. Op dinsdag 7 juli 2009 is hij overgeplaatst naar het Uitzetcentrum Schiphol (hierna: het UC). Op vrijdag 10 juli 2009 is het dossier ontvangen door de Dienst Terugkeer en Vertrek op het UC. Op maandag 13 juli 2009 is door de regievoerder met de vreemdeling een vertrekgesprek gevoerd en is ten behoeve van hem een vlucht naar Spanje aangevraagd. Op maandag 20 juli 2009 is de bewaring opgeheven vanwege de uitzetting van de vreemdeling.

2.1.2. Niet in geschil is dat de vreemdeling ten tijde van het opleggen van de maatregel van bewaring beschikte over een geldig, op zijn naam gesteld, paspoort en over een verblijfsvergunning voor Spanje.

De overplaatsing van de vreemdeling op 7 juli 2009 naar het UC houdt weliswaar verband met de beoogde uitzetting van de vreemdeling, doch heeft voor de uitzetting als zodanig geen directe betekenis. Dit geldt ook voor de overdracht van diens dossier op 10 juli 2009. Het op 13 juli 2009 met de vreemdeling gehouden vertrekgesprek en de op dezelfde dag aangevraagde vlucht zijn wel aan te merken als handelingen die van directe betekenis zijn voor de uitzetting van de vreemdeling.

Niet is gebleken dat de staatssecretaris vóór 13 juli 2009 zodanige handelingen heeft verricht, dan wel dat zich bijzondere omstandigheden hebben voorgedaan op grond waarvan de staatssecretaris niet is toe te

rekenen dat hij zodanige handelingen niet heeft verricht. Dat in de periode van 4 tot 13 juli 2009 twee weekenden waren gelegen, kan niet worden aangemerkt als een bijzondere omstandigheid ter verklaring van het achterwege blijven van bedoelde handelingen in deze periode. Van een weigering van de vreemdeling om de benodigde medewerking aan zijn uitzetting te verlenen, is niet gebleken. Ook anderszins is niet gebleken dat er concrete beletselen waren om de op uitzetting gerichte handelingen eerder dan op 13 juli 2009 uit te voeren. Door onder deze omstandigheden eerst op de tiende dag van de bewaring een aanvang te maken met de daadwerkelijke voorbereiding van de uitzetting van de vreemdeling, heeft de staatssecretaris, anders dan de rechtbank heeft overwogen, in dit geval onvoldoende voortvarend gehandeld.

De grief slaagt reeds hierom. Hetgeen voor het overige in de grief is aangevoerd behoeft geen bespreking.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen overigens is aangevoerd, behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 4 juli 2009 van de staatssecretaris alsnog gegrond verklaren.

2.3. Nu de vrijheidsontnemende maatregel reeds is opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven. Gelet op het hiervoor vermelde gebrek aan voortvarend handelen door de staatssecretaris, moet het ervoor worden gehouden dat de maatregel van meet af aan niet gerechtvaardigd was. De vreemdeling wordt derhalve met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 na te melden vergoeding toegekend over de periode van 4 juli 2009 tot 20 juli 2009, de dag waarop de vrijheidsontnemende maatregel is opgeheven.

2.4. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 17 juli 2009 in zaak nr. 09/24274;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. veroordeelt de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) om aan de vreemdeling te betalen een vergoeding van € 965,00 (zegge: negenhonderdvijfenzestig euro);
- V. veroordeelt de staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

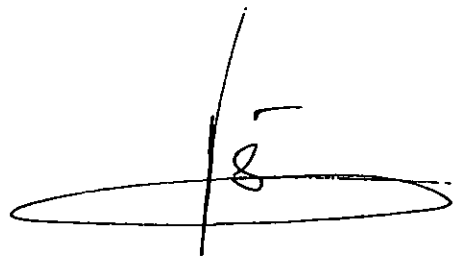
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 augustus 2009

243-613.

Verzonden: 28 augustus 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

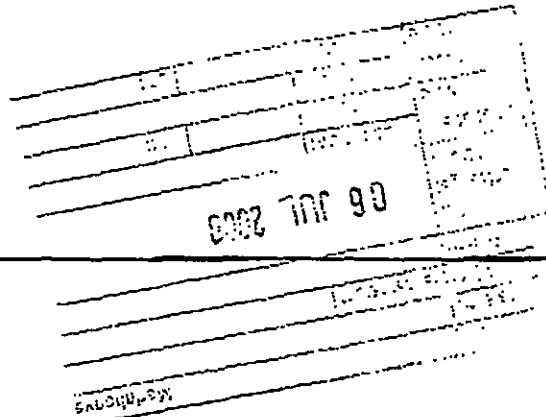


• Utrecht

10

Postadres Postbus 8300
3503RH UTRECHT

Regio Utrecht
Korpsonderdeel 9 Vreemdelingenpolitie
Behandeld door F. Kamp
Telefoon 030-6581400
Fax 030-6581287
V-nummer / Zaak / Zaak - 04/07/2009
Datum 04/07/2009
Onderwerp M110-A Maastricht van Bewaring



Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Fokke Kamp, Inspecteur van het regionaal politiekorps Utrecht,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van Justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Ecuador
Nationaliteit(en)	:	Ecuadoreanse
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpsschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- onvoldoende middelen van bestaan heeft en niet heeft voldaan aan de verplichting ex,
artikel 4.39 van het Vreemdelingenbesluit.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Utrecht


V.nr:

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 6. Juli 12:47

Datum : 04/07/2009
Tijd : ~~10:45 uur.~~ 10.30 uur

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de inspecteur,
F. Kamp

Handtekening 

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 612 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht

Zittinghoudende te Amsterdam

zaaknummer: AWB 09 / 24274

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken

V-nr:

in het geding tussen:

geboren op _____, van Ecuadoraanse nationaliteit, eiser,
gemachtigde: mr. drs. O.O. van der Lee, advocaat te Amsterdam

en:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. P. Bosch, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) van
het Ministerie van Justitie.

1. Procesverloop

Op 4 juli 2009 is eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000 in bewaring gesteld.

Bij beroepschrift van 6 juli 2009 heeft eiser beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel.

Ingevolge artikel 94, eerste lid, van de Vw 2000 houdt het beroep tevens in een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

De rechtbank heeft het beroep behandeld ter openbare zitting van 14 juli 2009. Eiser is daar in persoon verschenen en bijgestaan door mr. E. Schoneveld, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn voornoemde gemachtigde. Tevens was ter zitting aanwezig A.P. Jacobs, tolk in de Spaanse taal. De rechtbank heeft het onderzoek ter zitting gesloten.

2. Overwegingen

1. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder de gronden dat eiser niet beschikt over voldoende middelen van bestaan en dat eiser eerder niet rechtmatig in Nederland heeft verbleven niet aan de bewaring ten grondslag heeft mogen leggen. Eiser beschikt over een creditcard en heeft een bankrekening in Spanje. Uit het dossier blijkt niet dat eiser eerder niet rechtmatig in Nederland heeft gebleven. Voorts stelt eiser zich op het standpunt dat de opgelegde maatregel niet wordt gevorderd door de openbare orde. Eiser zal zich niet aan zijn

uitzetting onttrekken. Eiser was in Nederland omwille van familie/vriendenbezoek en heeft nooit de intentie gehad zich in Nederland te vestigen. Eiser legt een garantverklaring over, waaruit blijkt dat hij bij de garantsteller kan verblijven gedurende de tijd tot eisers uitzetting. Onder deze omstandigheden had verweerder kunnen volstaan met het opleggen van een lichter middel. Verweerder handelt eveneens onvoldoende voortvarend en eiser verwijst hierbij naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (AbRS) van 29 juni 2009 (LJN: BJ1619). Verweerder had er rekening mee dienen te houden dat er in het weekend geen uitzettingshandelingen verricht konden worden. Daarom had verweerder een bijzondere voorziening moeten treffen zodat verweerder voldoende voortvarend kon handelen. Het weekend is dan ook geen bijzondere omstandigheid in de zin van voornoemde uitspraak van de AbRS.

2. Verweerder heeft het volgende -zakelijk weergegeven- aangevoerd. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de door eiser betwiste gronden wel aan de bewaring ten grondslag konden worden gelegd. Verweerder verwijst naar het proces-verbaal (pv) van het artikel 59-gehoor (M110-B), waarin eiser zelf heeft verklaard dat hij eerder in Nederland heeft verbleven maar geen vrije termijn kreeg. Verweerder kon dan ook aan de bewaring ten grondslag leggen dat eiser eerder onrechtmatig in Nederland heeft verbleven. Eiser heeft tijdens de inbewaringstelling niet gefundeerd aangetoond dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt. De andere gronden zijn niet bestreden en kunnen de bewaring dragen. De garantverklaring is pas ter zitting overgelegd. Nu op 13 juli 2009 een vlucht is aangevraagd, zal eiser op zeer korte termijn uitgezet kunnen worden. Wat betreft het voortvarend handelen verwijst verweerder naar de uitspraak van de AbRS van 8 juli 2009 (200901758/1). Het verschil tussen de zaak waar eiser naar verwijst en de onderhavige zaak, is dat in onderhavige zaak het dossier van eiser pas laat in de middag op vrijdag 10 juli 2009 is binnengekomen. Vervolgens heeft verweerder zo snel mogelijk, namelijk op maandag 13 juli 2009, een vertrekgesprek gevoerd en een vlucht aangevraagd. Verweerder stelt zich op het standpunt dat - anders dan eventueel voor feestdagen - geen bijzondere voorziening hoefde te worden getroffen voor het weekend.

De rechtbank overweegt het volgende.

3. De rechtbank volgt verweerder in zijn stelling dat de twee door eiser betwiste gronden wel aan de bewaring ten grondslag konden worden gelegd.

3.1 Met het feit dat nu blijkt dat eiser beschikt over een creditcard en een rekening in Spanje is nog niet aangetoond dat eiser beschikt over voldoende middelen van bestaan (ten tijde van de inbewaringstelling). Hiermee staat immers nog niet vast dat op deze rekening voldoende middelen staan. De honderd euro aan contant geld is evenmin aan te merken als voldoende middelen van bestaan. Verweerder heeft deze grond dan ook aan de bewaring ten grondslag kunnen leggen.

3.2 Eiser heeft zelf verklaard, in het verhoor van 4 juli 2009, dat hij eerder in Nederland heeft verbleven, maar hij geen vrije termijn kreeg omdat hij wilde werken. Verweerder heeft daarom het eerdere onrechtmatige verblijf in Nederland van eiser aan de huidige bewaring ten grondslag mogen leggen. De omstandigheid dat eiser bij zijn vorige verblijf Nederland uit eigen beweging heeft verlaten kort nadat hij begreep dat hij hier niet mocht zijn doet hier niet aan af. Bij het eerdere verblijf van eiser is hem duidelijk gemaakt dat hij zich voor rechtmatig verblijf eerst dient te melden bij de korpschef. Bij zijn huidige terugkeer was hij derhalve van deze verplichting op de hoogte, maar heeft zich hier desondanks niet

aangemeld, maar is gaan werken op de bazaar.

4. Wat betreft de stelling van eiser dat de openbare orde de maatregel van de bewaring niet rechtvaardigt, is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vorderde wegens het vermoeden van onttrekking aan uitzetting. Eiser beschikt niet over een identiteitspapier in de zin van artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000, heeft geen vaste woon-/verblijfplaats, heeft zich niet gemeld bij de korpschef, heeft onvoldoende middelen van bestaan, zich niet gehouden aan de vertrektermijn en heeft eerder onrechtmatig in Nederland verbleven. De aan de bewaring ten grondslag gelegde gronden kunnen de bewaring dragen. De enkele stelling van eiser dat hij zich hier niet wilde vestigen en alleen op familie/vriendenbezoek was doet hieraan niet af.

5. Gelet op de gronden van de inbewaringstelling heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank voorts in redelijkheid geen aanleiding hoeven zien om thans te volstaan met de oplegging van een lichter middel. De ter zitting overgelegde garantverklaring maakt dit niet anders. De rechtbank hecht met name belang aan het feit dat eiser reeds eerder in Nederland heeft verbleven zonder een vrije termijn te hebben verkregen en in onderhavige zaak wederom onrechtmatig in Nederland heeft verbleven.

6. De rechtbank constateert dat de termijnen van overplaatsing, verzending en ontvangst van het dossier bij de Dienst Terugkeer & Vertrek (DT&V) en benoeming van een regievoerder, het horen en het aanvragen van een vlucht in onderhavige zaak voor zover relevant overeenkomen met de termijnen genoemd in de door eiser aangehaalde uitspraak van de AbRS van 29 juni 2009, in welke zaak werd geoordeeld dat verweerder - bij afwezigheid van bijzondere omstandigheden - onvoldoende voortvarend had gehandeld. Het verschil is echter gelegen in de omstandigheid dat in de onderhavige zaak is gebleken dat het dossier van eiser pas laat in de middag op vrijdag 10 juli 2009 bij verweerder is aangekomen. De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting toegelicht dat die vrijdag om 15.00 uur contact heeft gehad met de regievoerder en dat het dossier op dat moment nog niet binnen was. Daarna is nogmaals navraag gedaan naar het tijdstip van ontvangst en is de gemachtigde van verweerder medegedeeld dat het die vrijdag middag pas laat is ontvangen. De rechtbank ziet geen reden om te twijfelen aan deze door verweerder geschetste gang van zaken.

6.1 Het geschil concentreert zich thans op de vraag of verweerder de late ontvangst van het dossier op vrijdagmiddag een bijzondere omstandigheid is in de zin van voornoemde uitspraak van de AbRS of dat verweerder zoals eiser stelt had moeten anticiperen op dit weekend en speciale maatregelen had moeten treffen. Volgens deze vaste jurisprudentie van de AbRS "kan bij de te verlangen voortvarendheid in aanmerking worden genomen dat, bijzondere omstandigheden daargelaten, van de staatssecretaris redelijkerwijs niet kan worden gevergd dat ook buiten de reguliere werkdagen steeds onverkort dezelfde inspanningen worden gepleegd. Indien sprake is van een langere aaneenschakeling van dagen die niet als (reguliere) werkdag zijn aan te merken (...) mag van de staatssecretaris evenwel worden verlangd dat hij de nodige voorzieningen treft om te voorkomen dat als gevolg daarvan langer dan in het desbetreffende geval nog gerechtvaardigd is te achten geen concrete op de uitzetting gerichte activiteiten worden verricht." De rechtbank verwijst hierbij naar de uitspraak van de AbRS van bijvoorbeeld 17 juli 2008 (LJN: BD9028).

6.2. Uit voornoemde overweging van de AbRS volgt dat verweerder slechts in bijzondere omstandigheden of indien sprake is van een aaneenschakeling van dagen die niet als

Zaaknummer: AWB 09 / 24274 inzake

Pagina 4 van 5

reguliere werkdagen kunnen worden aangemerkt, bijzondere voorzieningen dient te treffen met het oog op voldoende voortvarend handelen. De rechtbank is van oordeel dat het wekelijks terugkerende weekend niet als zodanig is aan te merken. Door eiser meteen op maandag te horen en een vlucht aan te vragen heeft verweerder dan ook niet onvoldoende voortvarend gehandeld.

7. Na beoordeling van de door of namens eiser naar voren gebrachte beroepsgronden, concludeert de rechtbank dat de toepassing noch de tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de wet en dat deze bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank verklaart het beroep dan ook ongegrond.

8. Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb.

Zaaknummer: AWB 09 / 24274 inzake

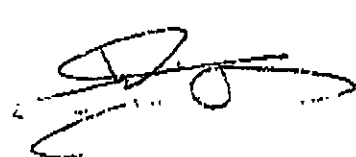
Pagina 5 van 5

3. Bestissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. C.I.H. Kerstens-Fockens, voorzitter, in tegenwoordigheid van E. van Kempen, griffier, en in het openbaar uitgesproken op 17 juli 2009.



Afschrift verzonden op: 17 JUL 2009

Conc.: EvK
Coll: MvK
D: C
VK



VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSRECHTBANK TE AMSTERDAM

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 van de Awb (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, van de Vw 2000 een of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

van Appia & van der Lee

ADVOCATEN

in samenwerking met
Aalmoes Advocaten

Aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak
van de Raad van State

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 JUL 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	✓ 13
BEHANDELD DD:	PAR:

mr. J. van Appia
 mw. mr. M.W. Bouwman
 mw. mr. C.F. van Drumpt
 mr. drs. O.O. van der Lee
 mr. I.R. Rigter
 mw. mr. E. Schoneveld
 mw. mr. S. de Schutter

PER TELEFAX: 070 365 1380

C.c. Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging 's-Gravenhage

per telefax: 070 779 4545

Overtoom 323
 1054 JL Amsterdam
 tel. 020-5312999
 fax. 020-5312990
 info@vanappiavanderlee.nl

Datum: 23 juli 2009
 Betreft: hoger beroep
 Inzake: nationaliteit, geboren op _____ van de Ecuadoraanse
 V-nr:

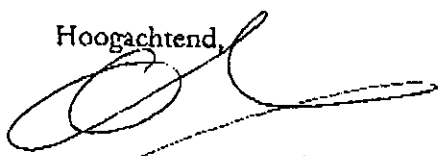
Edelachtbare Vrouwe/ Heer,

Bijgaand treft u aan een hoger beroepschrift gericht tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Gravenhage van 17 juli 2009, AWB-09/24274.

Hierdoor verzoek ik u dit hoger beroepschrift in behandeling te nemen en mij de ontvangst hiervan te bevestigen.

Een gelijkkluidend afschrift zond ik aan geïntimeerde.

Hoogachtend,



E. Schoneveld

Bijlage: 1

Aan de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer _____, verder te noemen appellant, geboren op _____, geboren te _____, en van de Ecuadoraanse nationaliteit, thans verblijvende in _____, in deze zaak woonplaats kiezende te Amsterdam (1054 JL) aan de Overtoom 323 ten kantore van Van Appia & van der Lee Advocaten, waarvan mr. E. Schoneveld door hem bepaaldelijk gevolmachtigd is tot het instellen van hoger beroep middels het opstellen, ondertekenen en indienen van dit hoger beroepschrift:

Appellant komt hiernede in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 17 juli 2009, verzonden per gelijke datum (AWB 09/24274), waarbij het namens appellant ingestelde beroep tegen de ingevolge artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) door de Staatssecretaris van Justitie op 4 juli 2009 aan hem opgelegde vrijheidsontnemende maatregel, ongegrond werd verklaard. Een kopie van de bestreden uitspraak wordt hierbij als productie 1 overgelegd.

Appellant kan zich met de uitspraak van de rechtbank niet verenigen. Daartoe worden de volgende grieven aangevoerd.

GRIEF 1

1. Ten onrechte heeft de rechtbank in overweging 6.1 van haar uitspraak het navolgende overwogen:

"De gemachtigde van verweerder heeft ter zitting toegelicht dat die vrijdag om 15.00 uur contact heeft gehad met de regiovoerder en dat het dossier op dat moment nog niet binnen was. Daarna is nogmaals navraag gedaan naar het tijdstip van ontvangst en is de gemachtigde van verweerder medegedeeld dat het die vrijdagmiddag pas laat is ontvangen. De rechtbank ziet geen reden om te twijfelen aan deze door verweerder geschetste gang van zaken."

Toelichting:

2. Appellant is van oordeel dat de rechtbank zich ten aanzien van de geschetste gang van zaken kritisch op had moeten stellen. In het systeem van de Dienst Terugkeer & Vertrek staat precies geregistreerd wanneer het dossier is binnen gekomen. Een enkel telefoontje leert op welk tijdstip het dossier is binnen gekomen. De Dienst Terugkeer & Vertrek heeft aan appellant mede gedeeld dat het dossier op 10 juli jl. al om 14.55 uur is binnen gekomen. De uitspraak is daarom onzorgvuldig gemotiveerd.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 JUL 2009	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD DD:	PAR:

GRIEF 2

3. Ten onrechte heeft de rechtbank in overweging 6.2 van haar uitspraak het navolgende overvogen:

"Uit voornoemde overweging van de AbRS volgt dat verweerder slechts in bijzondere omstandigheden of indien sprake is van een aaneenschakeling van dagen die niet als reguliere werkdagen kunnen worden aangemerkt, bijzondere voorzieningen dient te treffen met het oog op voldoende voortvarend handelen. De rechtbank is van oordeel dat het wekelijks terugkerend weekend niet als zodanig is aan te merken. Door eiser meteen op maandag te boren en een vlucht aan te vragen heeft verweerder dan ook niet onvoldoende voortvarend gehandeld."

Toelichting:

4. Appellant stelt zich op het standpunt dat onder bepaalde omstandigheden het wekelijks terugkerende weekend wel als een bijzondere omstandigheid kan en moet worden aangemerkt. Appellant is van oordeel dat hiervan in onderhavige zaak sprake is. Appellant had namelijk binnen een dag of twee kunnen worden uitgezet. Immers, vaststaat dat er reeds vanaf het begin een geldig paspoort en een geldige Spaanse verblijfsvergunning voorhanden was. Er had derhalve op 4 juli jl., de dag van oplegging van de maatregel van bewaring, een vlucht voor appellant aangevraagd kunnen worden. Aangezien er dagelijks vele vluchten naar Madrid of Barcelona vertrekken, had appellant op zeer korte termijn kunnen worden uitgezet.
5. De maatregel van bewaring dient een uiterste maatregel te zijn. Mede vanwege het ingrijpende karakter is deze maatregel met strikte waarborgen omkleed. Volgens de Vreemdelingencirculaire mag de bewaring niet langer duren dan met het oog op het doel van deze maatregel strikt noodzakelijk is. Geïntimeerde heeft ervoor gekozen zowel de Vreemdelingendienst als de Dienst Terugkeer & Vertrek te belasten met de uitzetting van vreemdelingen. Appellant stelt zich op het standpunt dat vreemdelingen van de administratieve rompslomp die hiermee gepaard gaat niet de dupe mag worden.
6. Geïntimeerde heeft pas negen dagen na de inbewaringstelling van appellant, op 13 juli 2009, een vertrekgesprek met appellant gevoerd en een vlucht aangevraagd. Geïntimeerde had, gelet op het feit dat appellant direct uitzetbaar was en zijn volledige medewerking verleende, meer voortvarendheid moeten betrachten.
7. Gelet op het voorgaande is appellant van oordeel dat geïntimeerde volstrekt onvoldoende voortvarend heeft gehandeld. Hierbij wijst appellant nogmaals op de uitspraak van de Raad van State van 29 juni jl. (LJN: BJ1619) in welke zaak geïntimeerde op de 8^{ste} dag een vertrekgesprek heeft gehouden en ook pas op de 9^e dag een vlucht heeft aangevraagd terwijl alle benodigde documenten voorhanden waren.

8. Daarbij geldt dat het dossier van appellant reeds op 10 juli om 14.55 uur is binnen gekomen bij de Dienst Terugkeer & Vertrek terwijl de medewerkers op de hoogte waren van het feit dat appellant direct kon worden uitgezet. Dit blijkt mede uit het feit dat gemachtigde van geïntimeerde hierover op 10 juli jl. nog telefonisch contact heeft gehad met de Dienst Terugkeer & Vertrek. Geïntimeerde had die dag nog ruim de gelegenheid een vlucht voor appellant aan te vragen en, voor zover noodzakelijk, een vertrekgesprek met appellant te voeren. Bovendien valt niet in te zien waarom het dossier van appellant moest worden afgewacht. Alle benodigde gegevens voor het aanvragen van een vlucht waren al voorhanden.
9. De rechtbank is hier ten onrechte aan voorbij gegaan op grond waarvan er een zorgvuldigheids- en motiveringsgebrek aan de uitspraak kleeft.

GRIEF 3

10. Ten onrechte heeft de rechtbank in overweging 8 van haar uitspraak het navolgende overwogen:

"Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank geen gronden aanwezig om toepassing te geven aan artikel 106 van de Vw 2000 of artikel 8:75 van de Awb."

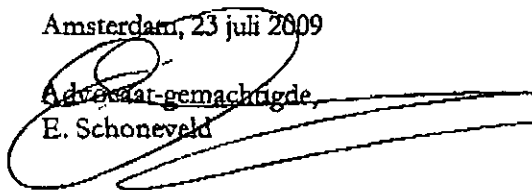
Toelichting:

11. Gelet op hetgeen in voorgaande overwegingen is uiteengezet, is appellant van mening dat de bewaring dient te worden opgeheven en er aanleiding bestaat tot het toekennen van een schadevergoeding vanaf 4 juli 2009 en geïntimeerde te veroordelen in de kosten van het geding.

CONCLUSIE

12. **REDENEN WAAROM** appellant zich wendt tot uw Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, met het verzoek de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 17 juli 2009 te vernietigen, het beroep in eerste aanleg gegrond te verklaren en de bewaring op te heffen.

Amsterdam, 23 juli 2009


Advocaat-gemachtigde,
E. Schoneveld

Bijlage:

- uitspraak rechtbank 's Gravenhage van 17 juli 2009